

странични освѣтления и разни други части. Така тѣ изработиха отлични рисунки, които сетне дълго време служеха за украса на класната имъ стая.

Главнитѣ вѣтрове на дюнитѣ. — Въ 12 часа ученицитѣ съ силенъ бѣгъ и спускъ слѣзоха низко до морския брѣгъ при чешмата съ студената вода. Тамъ тѣ направиха своя приятенъ обѣдъ. Нѣкои се кжпаха и припекуваха на горещия пѣськъ. Следъ това тѣ му друснаха на мокрия пѣськъ край морето крѣшно хорце. Въ 3 часа децата бѣха свикани и изведени пакъ на високата пѣсъчна могила. Сега тѣ наблюдаваха нѣщо друго. Вѣтърътъ не идѣше отъ сушата, а откъмъ морето. Преди обѣднитѣ фигури бѣха развалени и нови образи въ обратна посока се нареждаха. Художникътъ промѣняше картинитѣ.

— Защо стана тази промѣна? запитаха децата съ голѣмо любопитство.

Учителътъ по география дойде пакъ на помощъ.

— Слушайте, рече той съ благъ приятенъ гласъ. Отзаранъ слънцето идѣше откъмъ морето (изтокъ), а сега вие го виждате, че преваля къмъ Стара планина. Сега то клони на западъ. Въ своя пжтъ то огрѣва еднакво морето предъ насъ и сушата съ пѣсъчното поле (дюнитѣ) задъ насъ. Но водата и сушата не се топятъ еднакво. Отъ това и отъ други причини се пораждатъ разнообразни вѣтрове, които играятъ по сушата като самодиви.

А какво върши морскиятъ вѣтъръ? Той дига вълни, които биятъ брѣга. Вълнитѣ удрятъ яростно, разтрошаватъ и разкжсватъ скалитѣ, та образуватъ ей този ситенъ пѣськъ. Както виждате, вълнитѣ го премиватъ добре и го изхвърлятъ на брѣга. Тамъ